

UGOVOR O DVOJNOM DRŽAVLJANSTVU IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I SAVEZNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE

(Sl. glasnik BiH – Međunarodni ugovori br.4/03)

Bosna i Hercegovina i Savezna Republika Jugoslavija (u daljem tekstu: države ugovornice), želeći da unaprijede međusobne prijateljske odnose i uz puno poštovanje teritorijalnog integriteta i suvereniteta, ljudskih prava i osnovnih sloboda, bez diskriminacije po rasnoj, etničkoj, nacionalnoj, vjerskoj, spolnoj ili drugoj pripadnosti,

Sporazumijele su se o sljedećem:

Član 1.

Države ugovornice su saglasne da državljanin jedne države ugovornice može steći i državljanstvo druge države ugovornice (u daljem tekstu: dvojni državljanin).

Državljanstvo jedne države ugovornice može steći državljanin druge države ugovornice, pod uslovima:

- 1) da je navršio 18 godina života,
- 2) da ima prijavljen boravak najmanje tri godine na teritoriji države ugovornice čije državljanstvo stiče, odn. najmanje godinu dana ako je u braku sa državljaninom te države ugovornice,
- 3) da u državi ugovornici čije državljanstvo stiče nije osuđivan za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora preko tri godine,
- 4) da mu nije izrečena mjera bezbjednosti protjerivanja stranca iz države ugovornice čije državljanstvo stiče za posljedne tri godine prije podnošenja zahtjeva ili zaštitna mjera udaljavanja stranca sa teritorije države ugovornice čije državljanstvo stiče za posljednu godinu dana prije podnošenja zahtjeva,
- 5) da se iz njegovog ponašanja može zaključiti da će poštivati pravni poredak države ugovornice čije državljanstvo stiče.

Državljanin države ugovornice koji boravi u inostranstvu, a u braku je sa državljaninom druge države ugovornice, najmanje tri godine, može steći državljanstvo druge države ugovornice ako ispunjava uslove iz tačke 1,3,4 i 5 ovog člana.

Sticanje državljanstva pod uslovima iz stava 2 i 3 ovog člana sprovodi se po postupku utvrđenom zakonodavstvom svake od država ugovornica.

Član 2.

Države ugovornice su saglasne da državljeni jedne države ugovornice mogu sticati i državljanstvo druge države ugovornice u skladu sa zakonodavstvom država ugovornica i da sticanje drugog državljanstva neće biti uslovljeno prestankom ranijeg državljanstva.

Član 3.

Dvojnim državljanstvom, u smislu ovog ugovora, smatraju se i državljeni država ugovornica koji su prije zaključenja ovog ugovora stekli državljanstvo druge države ugovornice.

Član 4.

Dijete mlađe od 18 godina života može steći državljanstvo druge države ugovornice na zahtjev roditelja koji stiču dvojno državljanstvo po ovom ugovoru, ako s tim roditeljem boravi na teritoriji države ugovornice čije državljanstvo stiče ili u inostranstvu. Ako je dijete starije od 14 godina, potrebna je i njegova saglasnost.

Član 5.

Dvojni državljanin, kada se nalazi na teritoriji Bosne i Hercegovine smatra se državljaninom Bosne i Hercegovine, odn. kada se nalazi na teritoriji Savezne Republike Jugoslavije smatra se jugoslovenskim državljaninom.

Član 6.

Dvojni državljanin ima i uživa sva prava koja ima i uživa državljanin države ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi i dužan je da ispunjava sve obaveze državljana te države ugovornice, ako ovim ugovorom nije drugačije određeno.

Član 7.

Dvojni državljanin vojnu obavezu i drugu obaveznu službu izvršava u onoj državi ugovonici u kojoj ima prebivalište.

Vojnom obavezom i obaveznom službom u smislu ovog ugovora smatraju se sve obaveze kojima se one izvršavaju u skladu sa zakonodavstvom država ugovornica.

Ukoliko je lice izvršilo vojnu obavezu ili drugu obaveznu službu u državi ugovonici, prvog državljanstva prije sticanja i drugog državljanstva, izvršenje te obaveze priznaje se i u državi drugog državljanstva.

Član 8.

Sve poreske i druge finansijske obaveze, nastale po bilo kom zakonskom osnovu u državi ugovonici, dvojni državljanin izvršava u državi ugovonici u kojoj su obaveze nastale.

Član 9.

Države ugovornice su saglasne da će dvojni državljanin pravo da bira i da bude biran na izborima ostvarivati u skladu sa zakonodavstvom država ugovornica.

Član 10.

Dvojni državljanin u trećim zemljama uživa diplomatsku i konzularnu zaštitu države ugovonice čiju zaštitu zatraži.

Ako u trećoj državi obje države ugovornice imaju diplomatska ili konzularna predstavništva, u slučaju pozitivnog sukoba nadležnosti prednost će imati država prebivališta, a u slučaju negativnog sukoba nadležnosti, država prebivališta je dužna da pruži zaštitu.

Dvojni državljanin, kada se upućuje na rad u diplomatsko ili konzularno predstavništvo u jednu od država ugovornica u svojstvu diplomatskog ili konzularnog predstavnika uživa sva prava, privilegije i imunitete u državi prijema u skladu sa Bečkom konvencijom o konzularnim odnosima iz 1963. godine, kao da nije državljanin i države prijema.

Član 11.

Dvojni državljanin će u slučaju repatrijacije iz trećedržave, biti repatriiran u državu posljednjeg prebivališta, ukoliko se države ugovornice na zahtijev repatriiranog ne dogovore drugačije.

Član 12.

Države ugovornice su saglasne da njihovi nadležni organi razmjenjuju informacije koje sadrže lične podatke o dvojnim državljanima u skladu sa njihovim nacionalnim zakonodavstvom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

Član 13.

Države ugovornice će sarađivati na razmatranju pitanja koja se odnose na primjenu i tumačenje ovog ugovora, a posebno člana 9. U tom cilju se obrazuje Komisija sastavljena od eksperata nadležnih organa država ugovornica.

Komisija će se sastit po potrebi, na zahtjev jedne od država ugovornica, a najmanje jedanput godišnje.

Član 14.

Ovaj ugovor se zaključuje na neodređeno vrijeme.

Svaka država ugovornica može otkazati ovaj ugovor pismeno diplomatskim putem. Ugovor će prestati da važi po isteku šest mjeseci od dana prijema obavještenja o njegovom otkazivanju.

Ovaj ugovor podlijže postupku potvrđivanja (ratifikacije).

Ovaj ugovor stupa na snagu datumom posljednjeg obavještenja diplomatskim putem jedne države ugovornice drugoj kojim se države ugovornice uzajamno obavještavaju da su ispunjeni uslovi predviđeni nacionalnim zakonodavstvom za njegovo stupanje na snagu.

Sačinjeno u Beogradu 29. oktobra 2002., u dva originalna primjerka, svaki na lužbenim jezicima i pismima država sugovornica, pri čemu su oba teksta jednakovjerodostojna.